

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XVI Quae sit differentia inter fidem & spem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

HAY. DE VARIET. LIB.

poterit fides saluare eum? Fides sine operibus ociosa est. Beatus autem est qui & recte credendo bene vivit, & bene viviendo fidem rectam custodit. Frustra si bi de sola fide blanditur, qui bonis operibus non ornatur. Multi fide tamquam Christiani sunt, opere vero a Christiana doctrina dissentunt. Est autem fides, virtus praedicta, per quam sancti patres uniti sunt deo

Cap. II. Lege ad Hebreos epistolam Pauli apostoli, & iuuenies.

Quae sit differentia inter fidem & spem.

Caput XVI.

Aug. **E**st itaque fides bonarum rerum & malarum, quia & bona creduntur & mala & hoc fide bona non mala. Est etiam fides & praeteritarum rerum, & presentium, & futurarum. Credimus enim Christum mortuum quod iam praeteriit, credimus sedere ad dextram patris, quod nunc est, credimus venturum ad iudicandum, quod futurum est. Item fides & sua rerum est & alienarum. Nam & se quisque credit aliquando esse cœpisse, nec fuisse utique sempiternum. Et alios atque alia nec solum de alijs hominibus multa, quae ad religionem pertinent, verum etiam de angelis credimus. Spes autem non nisi bonarum rerum est, nec nisi futurarum, & ad eum pertinentium, qui earum spem gerere prohibetur. Quae cum ita sint propter has causas distinguenda erit fides a spe, sicut vocabulo, ita rationabili differentia. Nam quod attinet ad non videre, siue quae creduntur siue quae sperantur fidei speique commune est. In epistola quippe ad Hebreos, quae teste vni sunt illustres catholicæ regulæ defensores, fides

Cap. II. mune est. In epistola quippe ad Hebreos, quae teste vni sunt illustres catholicæ regulæ defensores, fides

LIBER SECUNDVS.

esse dicta est, cognitio rerum quae non videntur. Qua-
uis quandoque se quisque non verbis, non testibus, non
denique ullis argumentis, sed presentium rerum eviden-
tiæ dicit credidisse, hoc est, fidem accommodasse. Non
ita videtur absurdius ut recte reprehendatur in ver-
bo, eiisque dicatur: vidisti ergo non credidisti: unde pu-
tari potest, non esse consequens ut non videatur res
quæcunque creditur. Sed melius hanc appellamus fidem
quam diuina eloquia docuerunt: earum scilicet rerum
quæ non videtur. De spe quoque Apostolus ait: Spes Ro. 5.
quæ videtur, non est spes. Quod enim videt quis, quid
sperat? Si autem quod non videmus, speramus, per
patientiam expectamus. Cum ergo nobis bona fu-
tura esse creduntur, nihil aliud quam sperantur. Iam
de amore quid dicam, sine quo fides nihil prodest?
Spes vero esse sine amore non potest. Denique ut ait Iacobus 2.
apostolus Iacobus: Et demones credunt & contra-
muscunt: Nec tam sperant vel amant, sed potius quod
speramus & amamus, credendo venturum esse formi-
dant. Propter quod & apostolus Paulus, fidem quæ
per dilectionem operatur, approbat atque commen-
dat, quæ utique sine spe non potest esse. Proinde nec
amor sine spe est, nec sine amore spes, nec vitrumque
sine fide.

Quod inter se differant spes, fides, char-
itas. Caput XVII.

Nunc autem manet, ait apostolus Paulus, spes, fides,
charitas, tria haec, maior autem horum est cha- Cor. 13.
ritas. Fides in spem proficit, Spes vero ad cha-
ritatem.

d